

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De Begrænsninger i Bladenes Frihed til at bringe Meddelelser af forskellig Art, som de forhaandenværende Forhold nødvendigvis har maattet føre med sig, har man søgt fastlagt og gennemført ad Frivillighedens Vej. I Samarbejde mellem Udenrigsministeriet og Danske Dagblades Fællesrepræsentation samt Hovedstadens og Provinsens Redaktørorganisationer er der blevet udarbejdet Retningslinier, der i denne Henseende skulde følges af Pressen, og i Tilslutning hertil er det aftalt, at Følgerne af Overtrædelser skulde afgøres af et kollegialt Nævn. Denne Ordning, der blev optaget i et fortroligt Cirkulære fra Statsministeriet, blev dernæst tiltraadt af Foreningen af danske Fagblade, Ugeblade og Tidsskrifter, idet der paa samme Maade er truffet Aftale om Oprettelse af et kollegialt Nævn til Afgørelse af Overtrædelsessager for disse Blades Vedkommende. Gennem de to nævnte Hovedorganisationer er der fra deres Medlemmer indhentet forpligtende Erklæringer fra de derunder hørende Blade om, at de underkaster sig saavel Bestemmelserne om Retningslinierne som Bestemmelserne om Nævnenes Afgørelser af Overtrædelsessager. Dernæst er der saavel fra Dagblade som fra et stort Antal af de andre Blade uden for de to Hovedorganisationer givet uforbeholden Tilslutning til Ordningen.

Der er dog nogle Blade, der ikke har tiltraadt denne særlige Ordning. Da det maa anses for meget uheldigt, at en Del af Pressen ikke er forpligtet til at følge de af Statsministeriet fastsatte Retningslinier for, hvad der af Hensyn til Landets Forhold til fremmede Magter kan meddeles af Pressen, har Justitsministeriet anset det for nødvendigt, at dette Spørgsmaal søges ordnet ad Lovgivningens Vej, saaledes at de Retningslinier, som den danske Presse i videste Forstand med enkelte Undtagelser har sluttet sig til, bliver gældende for alle Blade.

I Forslagets § 1 foreslaas det, at den, der ved trykt Skrift eller paa anden Maade offentligt giver Meddelelser, der er egnede til at skade Landets Interesser i Forhold til Udlandet, straffes med Fængsel indtil 1 Aar eller under formildende Omstændigheder

med Hæfte eller Bøde. Forslaget er saaledes et midlertidigt Tillæg til Bestemmelserne i Straffelovens § 100, hvor der er fastsat Straf for den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til eller fremkalder Fare for fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat eller for fremmed Magts Indblanding i den danske Stats Anliggender. Ved Bedømmelsen af, i hvilke Tilfælde der maa antages at foreligge Overtrædelse af den foreslaede Bestemmelse, vil de af Statsministeriet i det fortrolige Cirkulære til Pressen fastsatte Retningslinier i afgørende Grad kunne være vejledende. Under Hensyn til Bestemmelsens Karakter har man fundet det rettest i § 2, Stk. 1, at foreslaa, at Paatale kun finder Sted efter Justitsministerens Paabud. Afgørelse vil i hvert enkelt Tilfælde blive truffet efter Forhandling med Udenrigsministeriet.

Bestemmelsen i § 1 gælder alle trykte Skrifter; men i Forslagets § 2, Stk. 2, foreslaas det, at saafremt den for et periodisk Skrift ansvarlige har tiltraadt en mellem Statsministeriet eller Udenrigsministeriet og Bladenes Hovedorganisationer bestaaende Aftale om Retningslinierne for Bladenes Nyheds- eller Annoncestof, som skal følges af Hensyn til Reglerne i § 1, og har underkastet sig en Ordning, hvorefter Overtrædelsen afgøres ved et særligt Nævn, kan offentlig Paatale undlades, og Tiltale kan kun rejses, efter at Nævnet har haft Løjlighed til at udtale sig. Denne Bestemmelse vil i Praxis medføre, at der i de Tilfælde, hvor de paagældende har sluttet sig til den frivillige Ordning, som Hovedregel ikke vil blive Tale om, at den offentlige Anklagemyndighed griber ind. Der vil kun blive Spørgsmaal om offentlig Paatale i de Tilfælde, hvor Justitsministeriet efter Forhandling med Udenrigsministeriet og det særlige Nævn skønner, at der foreligger Overtrædelser af særlig grov Karakter.

Naar Strafferammen udvides til at omfatte Fængselsstraf, udkræves der ifølge Retsplejelovens § 721, Stk. 1, udtrykkelig Hjemmel for, at de i Lovforslagets § 1 omhandlede Sager kan behandles som Politisager. Da det paa Grund af Sagernes særlige Karakter skønnes rimeligt, at de be-